

Bryssel den 2 december 2025
(OR. en)

15648/25

Interinstitutionellt ärende:
2025/0366(NLE)

LIMITE

ANTIDISCRIM 111
COCON 70
COHOM 170
COPEN 355
DROIPEN 142
EDUC 458
FREMP 343
JAI 1723
MIGR 435
SOC 789

LAGSTIFTNINGSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: RÅDETS BESLUT om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i partskommittén för Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet, vid dess 19:e möte, vad gäller de rekommendationer och slutsatser som riktas till vissa parter om deras tillämpning av den konventionen vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement

RÅDETS BESLUT (EU) 2025/...

av den ...

**om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar
i partskommittén för Europarådets konvention
om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet,
vid dess 19:e möte, vad gäller de rekommendationer och slutsatser
som riktas till vissa parter om deras tillämpning av den konventionen
vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete,
asyl och *non-refoulement***

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 78.2, 82.2 och 84 jämförda med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet (*konventionen*) ingicks av unionen genom rådets beslut (EU) 2023/1075¹, vad gäller unionens institutioner och offentliga förvaltning, och genom rådets beslut (EU) 2023/1076², vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och *non-refoulement*, i den mån sådana frågor omfattas av unionens exklusiva befogenhet. Konventionen trädde i kraft för unionen den 1 oktober 2023.
- (2) Enligt artikel 66.1 i konventionen ska expertgruppen för bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet (*Grevio*) övervaka konventionsparternas (*parterna*) genomförande av konventionen. I enlighet med artikel 68.11 i konventionen ska Grevio anta sin rapport och sina slutsatser om de åtgärder som den berörda parten har vidtagit för att tillämpa bestämmelserna i konventionen.

¹ Rådets beslut (EU) 2023/1075 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller unionens institutioner och offentliga förvaltning (EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 1,ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

² Rådets beslut (EU) 2023/1076 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement (EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 4,ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

- (3) Partskommittén (*kommittén*) kan enligt artikel 68.12 i konventionen anta rekommendationer som riktas till den berörda parten på grundval av rapporten och slutsatserna från Grevio. Sådana rekommendationer ska göra åtskillnad mellan åtgärder som ska vidtas så snart som möjligt, med ett krav på återrapportering till kommittén inom en treårsperiod, och åtgärder som, även om de är viktiga, inte är lika akuta. I slutet av den treårsperioden ska den berörda parten återrapportera till kommittén om vidtagna åtgärder inom tio särskilda områden som omfattas av konventionen. På grundval av den rapporten och eventuell annan information ska kommittén anta slutsatser om genomförandet av rekommendationerna, som utarbetats av kommitténs sekretariat.
- (4) Enligt artikel 68.3 i konventionen ska utvärderingsförfarandena efter Grevios inledande grundläggande utvärderingsförfarande delas upp i omgångar (*tematiska utvärderingsomgångar*). Den första tematiska utvärderingsomgången kallas *Building Trust by Delivering Support, Protection and Justice* (Att bygga upp förtroende genom att tillhandahålla stöd, skydd och rättvisa) och avser 20 artiklar i konventionen, nämligen artiklarna 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 och 56. Vid sitt 17:e möte den 17 december 2024 antog kommittén ett beslut om de rekommendationer som ska antas av kommittén mot bakgrund av de av Grevios rapporter som antogs som en del av den första tematiska utvärderingsomgången och som ingår i dokumentet IC-CP(2024)10 rev.

- (5) Kommittén förväntas vid sitt 19:e möte den 11 december 2025 anta följande utkast till rekommendationer (ett på grundval av den grundläggande utvärderingsomgången och sju på grundval av den första tematiska utvärderingsomgången) och utkast till slutsatser, om nio av parternas genomförande av konventionen (*utkast till rekommendationer* respektive *utkast till slutsatser*, tillsammans *de planerade akterna*):
- Rekommendation till Förenade kungariket om genomförandet av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)22prov.,
 - Rekommendationer till Andorra om att bygga upp förtroende genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)23prov.,
 - Rekommendationer till Belgien om att bygga upp förtroende genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)24revprov.,
 - Rekommendationer till Frankrike om att bygga upp förtroende genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)25prov.,
 - Rekommendationer till Italien om att bygga upp förtroende genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)26prov.,

- Rekommendationer till Nederländerna om att bygga upp förtroende genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)27prov,
- Rekommendationer till Portugal om att bygga upp förtroende genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)28prov,
- Rekommendationer till Serbien om att bygga upp förtroende genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)29prov,
- Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Polen som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)30prov.

- (6) De planerade akterna gäller genomförandet av bestämmelser i konventionen som rör straffrättsligt samarbete, såsom frågor som rör skydd av och stöd till offer för våld mot kvinnor och våld i hemmet. De planerade akterna gäller också genomförandet av bestämmelser i konventionen som rör asyl och *non-refoulement*. Dessa frågor omfattas av unionens regelverk, särskilt rådets direktiv 2003/86/EG³, Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU⁴, (EU) 2024/1346⁵ och (EU) 2024/1385⁶, och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1348⁷. De planerade akterna kommer att ha rättslig verkan, eftersom de på ett avgörande sätt kan påverka innehållet i unionsrätten, då de i framtiden skulle kunna påverka tolkningen av relevanta bestämmelser i konventionen. Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i kommittén i frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och *non-refoulement* bör därför fastställas.

³ Rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (EUT L 251, 3.10.2003, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj>).

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU av den 25 oktober 2012 om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem samt om ersättande av rådets rambeslut 2001/220/RIF (EUT L 315, 14.11.2012, s. 57, <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1346 av den 14 maj 2024 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd (EUT L, 2024/1346, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/OJ>).

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1385 av den 14 maj 2024 om bekämpning av våld mot kvinnor och våld i nära relationer (EUT L, 2024/1385, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj>).

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1348 av den 14 maj 2024 om upprättande av ett gemensamt förfarande för internationellt skydd i unionen och om upphävande av direktiv 2013/32/EU (EUT L, 2024/1348, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

- (7) Det bör noteras att utkastet till rekommendationer avseende vissa artiklar i konventionen endast delvis omfattas av unionens befogenhet. Vad gäller dessa artiklar bör detta beslut inte påverka medlemsstaternas befogenhet, vilket bland annat innebär följande: vad gäller utkastet till rekommendationer om artiklarna 49 och 50 i konventionen bör detta beslut inte påverka medlemsstaternas befogenhet avseende den interna organisationen och förvaltningen av deras rättssystem; vad gäller utkastet till rekommendationer om artiklarna 11 och 20 i konventionen bör detta beslut inte påverka medlemsstaternas befogenhet att organisera och tillhandahålla hälso- och sjukvård; vad gäller utkastet till rekommendationer om artikel 14 i konventionen bör detta beslut inte påverka medlemsstaternas befogenhet avseende undervisningens innehåll och utbildningssystemens organisation, och vad gäller utkastet till rekommendationer om artikel 31 i konventionen bör detta beslut inte påverka medlemsstaternas befogenhet på det familjerättsliga området.

- (8) När det gäller Förenade kungariket omfattar utkastet till rekommendation behovet av att: harmonisera befintliga rättsliga definitioner med konventionen (artikel 3 i konventionen); säkerställa att bestämmelserna i konventionen genomförs utan diskriminering och integrera perspektiven och behoven hos kvinnor som utsatts för intersektionell diskriminering i politiken (artikel 4 i konventionen); säkerställa lämpliga och hållbara ekonomiska resurser för all politik som syftar till att bekämpa våld mot kvinnor samt hållbar finansiering av relevanta organisationer i det civila samhället (artikel 8 i konventionen); stärka erkännandet av och stödet till civilsamhällesorganisationer (artikel 9 i konventionen); utrusta de nationella samordningsorganen med det mandat och den kompetens som krävs och säkerställa samordningen och genomförandet av politik och åtgärder för att förebygga och bekämpa alla former av våld mot kvinnor samt säkerställa oberoende övervakning och utvärdering av dem, med stöd av relevanta uppgifter (artikel 10 i konventionen); harmonisera systemen för insamling av uppgifter och säkerställa systematisk insamling av uppdelade uppgifter om våld mot kvinnor (artikel 11 i konventionen); säkerställa fortbildning för berörda yrkesgrupper om hur de på lämpligt sätt kan ingripa mot och utreda våld mot kvinnor (artikel 15 i konventionen); avlägsna hinder mot tillgång till allmänna stödtjänster (artikel 20 i konventionen); tillhandahålla specialiserade stödtjänster med tillräcklig personal och tillräckliga resurser till alla offer och öka antalet skyddade boenden för offer för våld mot kvinnor och våld i hemmet liksom deras kapacitet (artiklarna 22 och 23 i konventionen); säkerställa att våld mot ett barn kan betraktas som en försvårande omständighet oavsett förövarens förhållande till barnet (artikel 46 i konventionen); minska sekundär viktimisering genom att säkerställa att personer som utredes och lagför våldshandlingar mot kvinnor har tillräcklig sakkunskap i dessa frågor och säkerställa att ärenden handläggs effektivt utan dröjsmål (artikel 50 i konventionen); säkerställa att akuta förbudsåtgärder vid behov införs och tillämpas (artikel 52 i konventionen); samt säkerställa tillgång till lämplig och säker inkvartering för alla kvinnor och flickor under asylförfarandet och genusmedvetna standarder i mottagningsanläggningar (artikel 60 i konventionen). Eftersom detta utkast till rekommendation är förenligt med unionens politik och mål när det gäller straffrättsligt samarbete, asyl och *non-refoulement* och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot dess antagande.

- (9) När det gäller Andorra omfattar utkastet till rekommendationer behovet av att: utarbeta en långsiktig övergripande strategi för att förebygga och bekämpa alla former av våld mot kvinnor som omfattas av konventionen; säkerställa att kvinnorättsorganisationer deltar fullt ut i utformningen av politiken och regelbundet bedöma denna politik på grundval av detaljerade indikatorer (artikel 7 i konventionen); säkerställa att icke-statliga kvinnorättsorganisationer får tillräckligt med stöd och tid för att utföra de uppgifter som de anförtrotts (artikel 8 i konventionen); fortsätta att utöka insamlingen av uppdelade uppgifter om alla former av våld som omfattas av konventionen och säkerställa att fullständiga uppgifter finns tillgängliga om rättsliga avgöranden som rör våld mot kvinnor och våld i hemmet (artikel 11 i konventionen); utvidga kampanjer för förebyggande till alla former av våld som omfattas av konventionen (artikel 12 i konventionen); säkerställa tillräckliga mänskliga resurser och lämpliga kvalifikationer för yrkesgrupper som arbetar med program för förövare, utarbeta miniminormer och införa ett särskilt program för förövare av sexuellt våld (artikel 16 i konventionen); säkerställa att specialiserade stödtjänster tillgodoser offrens behov och att migrantkvinnor, flyktingkvinnor och kvinnliga asylsökande har full tillgång till dessa tjänster (artiklarna 22 och 60 i konventionen); göra ansträngningar för att förbättra polisinsatser genom att beakta alla former av våld mot kvinnor som omfattas av konventionen och öka medvetenheten bland berörda yrkesgrupper (artiklarna 49 och 50 i konventionen); vidta åtgärder för att garantera att alla berörda parter genomför riskbedömningar för alla former av våld som omfattas av konventionen och regelbundet gör en ny bedömning (artikel 51 i konventionen); säkerställa att akuta förbudsåtgärder kan utfärdas utan dröjsmål om det föreligger en överhängande fara och inrätta en tydlig rättslig ram som garanterar korrekt hantering av akuta förbudsåtgärder (artikel 52 i konventionen); samt säkerställa att offer för alla former av våld som omfattas av konventionen kan utverka kontaktförbud och att överträdelser bestraffas (artikel 53 i konventionen). Eftersom detta utkast till rekommendationer är förenligt med unionens politik och mål när det gäller straffrättsligt samarbete, asyl och *non-refoulement* och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot dess antagande.

- (10) När det gäller Belgien omfattar utkastet till rekommendationer behovet av att: säkerställa större samstämmighet mellan politik och åtgärder för att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor på de olika myndighetsnivåerna i landet (artikel 7 i konventionen); säkerställa att insamlade uppgifter delas upp och harmonisera uppgiftsinsamlingen (artikel 11 i konventionen); säkerställa att kunskap sprids om begreppet frivilligt samtycke i sexuella förbindelser (artikel 14 i konventionen); införa grundutbildning och fortbildning för brottsbekämpande tjänstemän på alla nivåer och för all berörd vårdpersonal samt anta och sprida kvalitetsnormer för utbildningskurser (artikel 15 i konventionen); utöka stödet till återhämtning och ekonomiskt oberoende för kvinnor som utsatts för våld genom relevanta åtgärder och införa standardiserade vårdvägar inom hälso- och sjukvårdssektorn för att säkerställa att våldsutsatta identifieras och hänvisas till lämpliga specialiserade stödtjänster (artikel 20 i konventionen); öka antalet skyddade boenden som endast är avsedda för kvinnor och deras kapacitet och säkerställa att avgifter inte utgör ett hinder för tillgång till skyddade boenden, samt inrätta en nationell hjälplinje som fungerar som en enda kontaktpunkt för alla offer (artikel 22 i konventionen); säkerställa att inrättningar för övervakat umgänge sörjer för barns och deras mödrars säkerhet och inte leder till sekundär viktimisering (artikel 31 i konventionen); säkerställa att åklagarmyndigheten prioriterar dessa ärenden och tillämpar en genusbaserad och offercentrerad förståelse för våld mot kvinnor, säkerställa att det finns effektiva skyddsåtgärder för att förhindra olämplig användning av medling och vidta åtgärder för att undvika skillnader i de rättsliga åtgärderna i alla ärenden om våld mot kvinnor (artiklarna 49 och 50 i konventionen); undanröja hinder för användningen av akuta förbudsåtgärder och beslut om kontaktförbud, säkerställa att sådana beslut är tillgängliga och åtkomliga för alla offer och att de kan tillämpas oberoende av andra förfaranden (artiklarna 52 och 53 i konventionen); samt utvärdera genomförandet av befintliga skyddsåtgärder och säkerställa att alla befintliga åtgärder genomförs i praktiken för offer för alla former av våld som omfattas av konventionen (artikel 56 i konventionen). Eftersom detta utkast till rekommendationer är förenligt med unionens politik och mål när det gäller straffrättsligt samarbete och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot dess antagande.

- (11) När det gäller Frankrike omfattar utkastet till rekommendationer behovet av att: utveckla en långsiktig övergripande strategi för att förebygga och bekämpa alla former av våld mot kvinnor som omfattas av konventionen, säkerställa att tillräckliga resurser anslås till det organ som samordnar politiken för att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor; säkerställa att kvinnorrättsorganisationer deltar fullt ut i utformningen av politiken och regelbundet bedöma denna politik på grundval av på förhand fastställda indikatorer (artiklarna 3 och 7 i konventionen); fortsätta ansträngningarna för att säkerställa tillräcklig finansiering av politik för att förebygga och bekämpa alla former av våld mot kvinnor och säkerställa att kvinnorrättsorganisationer har tillräckliga och stabila ekonomiska resurser för att kunna utföra sitt arbete (artikel 8 i konventionen); säkerställa att de uppgifter som har samlats in av de rättsvårdande myndigheterna är uppdelade (artikel 11 i konventionen); förbättra insatser och bedöma effekterna av åtgärder på området primärt förebyggande (artikel 12 i konventionen); säkerställa att alla yrkesgrupper som har kontakt med offer och förövare får utbildning om alla former av våld mot kvinnor och att sådan utbildning utvärderas (artikel 15 i konventionen); anta och genomföra minimistandarder för program för våldsförövare och bedöma deras inverkan (artikel 16 i konventionen); säkerställa att samordningsorgan inrättas i hela landet och att alla berörda organ deltar i de nya gemensamma kontaktpunkter som inrättats för att ge stöd till kvinnliga offer (artikel 18 i konventionen); säkerställa att alla kvinnor som utsatts för våld har tillgång till en rättsmedicinsk undersökning och möjligheten att säkra bevis samt vidta ytterligare åtgärder för att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor med funktionsnedsättning (artikel 20 i konventionen); säkerställa att specialiserat stöd finns tillgängligt i hela landet, inbegripet för kvinnor som utsatts för våld och deras barn som bor på skyddade boenden, och säkerställa att sådana tjänster beaktar den digitala dimensionen av våld mot kvinnor (artikel 22 i konventionen); förse offer för sexuellt våld med medicinsk vård, traumastöd, rättsmedicinska undersökningar och psykologisk hjälp (artikel 25 i konventionen); säkerställa offrens och deras barns säkerhet när beslut fattas om vårdnad och umgängesrätt genom att bredda tillämpningen av åtgärder för att stärka samarbetet mellan tvistemåls- och brottmålsdomstolar och säkerställa att det finns tillräckliga resurser för övervakade besök (artikel 31 i konventionen);

stärka de åtgärder som vidtas för att uppmuntra kvinnor som utsatts för alla former av våld som omfattas av konventionen att anmäla sådant våld och säkerställa lämpliga mottagnings- och stödtjänster; vidta åtgärder för att säkerställa att fler ärenden om sexuellt våld når lagföringsstadiet och fortsätta ansträngningarna för att säkerställa ett korrekt rättsligt svar på alla former av våld mot kvinnor (artiklarna 49 och 50 i konventionen); säkerställa att riskbedömningar genomförs systematiskt i alla fall av våld mot kvinnor (artikel 51 i konventionen); använda kontaktförbud i större utsträckning och se till att överträdelser bestraffas (artikel 53 i konventionen); samt begränsa den sekundära viktimisering som kvinnor som utsatts för våld kan utsättas för under förfarandena (artikel 56 i konventionen). Eftersom detta utkast till rekommendationer är förenligt med unionens politik och mål när det gäller straffrättsligt samarbete och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot dess antagande.

- (12) När det gäller Italien omfattar utkastet till rekommendationer behovet av att: införa definitioner av våld i hemmet och våld mot kvinnor som är i linje med artikel 3 i konventionen för att säkerställa en gemensam tolkning av dessa begrepp (artikel 3 i konventionen), säkerställa att den nationella handlingsplanen om våld mot kvinnor tar upp alla former av våld mot kvinnor och stöds av en tidsplan, ekonomiska resurser och indikatorer för att mäta framsteg; säkerställa ett effektivt samråd med det civila samhället och bättre samordna genomförandet av relevant politik (artikel 7 i konventionen); säkerställa hållbar och långsiktig finansiering för all politik och alla åtgärder som syftar till att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor samt tillhandahålla skyddade boenden med tillräcklig och hållbar finansiering (artikel 8 i konventionen); säkerställa att alla berörda parter samlar in och delar upp uppgifter och harmonisera insamlingen av uppgifter (artikel 11 i konventionen); säkerställa undervisning om begreppet frivilligt samtycke i sexuella förbindelser (artikel 14 i konventionen); införa grundutbildning och fortbildning för alla berörda yrkesgrupper om alla former av våld mot kvinnor (artikel 15 i konventionen); öka antalet skyddade boenden enligt en lämplig geografisk fördelning liksom deras kapacitet och säkerställa inkvartering för alla offer, säkerställa att offer för kvinnlig könsstympning har tillgång till hjälplinjer och säkerställa att psykologisk rådgivning för barn som exponerats för våld i hemmet eller andra former av våld mot kvinnor inte kräver båda föräldrarnas godkännande (artiklarna 22, 23, 24 och 26 i konventionen); tillhandahålla säkra lokaler för övervakade besök med stöd av yrkesverksamma som utbildats i våld i hemmet (artikel 31);

säkerställa att tjänster för reparativ rättvisa vid brott som omfattas av konventionen utnyttjas med försiktighet och bygger på offrets fria och informerade samtycke (artikel 48 i konventionen); säkerställa snabba och adekvata reaktioner från brottsbekämpande myndigheter på rapporter om alla former av våld mot kvinnor samt effektiv utredning och lagföring i sådana fall (artiklarna 49 och 50 i konventionen); säkerställa systematiska riskbedömningar för offer för alla former av våld mot kvinnor som grundar sig på handböcker och riktlinjer, och beakta behovet att inkludera barn och deras individuella risker i bedömningen (artikel 51 i konventionen); samt säkerställa att akuta förbudsåtgärder vid behov utfärdas i praktiken, övervaka förelägganden och reagera vid överträdelser samt inkludera barn i tillämpningsområdet för akuta förbudsåtgärder och kontaktförbud (artiklarna 52 och 53 i konventionen). Eftersom detta utkast till rekommendationer är förenligt med unionens politik och mål när det gäller straffrättsligt samarbete och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot dess antagande.

- (13) När det gäller Nederländerna omfattar utkastet till rekommendationer behovet av att säkerställa att definitionerna i policydokument återspeglar det faktum att våld i hemmet i oproportionerlig utsträckning drabbar kvinnor och anpassa definitionerna i lagstiftningen till artikel 3 b i konventionen (artikel 3 i konventionen); säkerställa att politik som antas och åtgärder som vidtas för att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor och våld i hemmet samordnas och att dessa omfattar alla former av våld mot kvinnor som omfattas av konventionen, ge rollen som samordningsorgan till fullt institutionaliserade enheter med tydliga mandat, befogenheter och nödvändiga resurser samt säkerställa icke-statliga organisationers deltagande i beslutsfattandet (artikel 7 i konventionen); införa lämplig och hållbar finansiering av politik och åtgärder mot alla former av våld mot kvinnor och våld i hemmet samt säkerställa lämplig och hållbar finansiering för kvinnorrättsorganisationer (artikel 8 i konventionen); anpassa uppgiftskategorier för användning av rättsväsendet och brottbekämpande myndigheter och säkerställa uppdelning (artikel 11 i konventionen); öka utbildningen av alla yrkesverksamma som arbetar med offer för våld mot kvinnor om alla former av våld som omfattas av konventionen och dra nytta av kvinnorrättsorganisationers sakkunskap (artikel 15 i konventionen); öka insatserna för att öka antalet skyddade boenden och deras kapacitet samt deras förmåga att tillgodose behoven hos kvinnor som utsatts för intersektionell diskriminering (artikel 22 i konventionen); säkerställa effektiv utredning och lagföring i fall av våld mot kvinnor som omfattas av konventionen och vidta åtgärder för att uppmuntra kvinnliga offer att anmäla, inbegripet kvinnor som riskerar att utsättas för intersektionell diskriminering (artiklarna 49 och 50 i konventionen); vidta åtgärder för att säkerställa genusmedvetna riskbedömningar i fall av våld i hemmet och andra former av våld mot kvinnor som en del av en insats från flera olika myndigheter (artikel 51 i konventionen); samt se över och utvidga systemet med beslut om kontaktförbud och akuta förbudsåtgärder i enlighet med konventionen för att säkerställa att relevanta myndigheter kan utfärda sådana beslut omedelbart i fall av överhängande fara (artikel 52 i konventionen). Eftersom detta utkast till rekommendationer är förenligt med unionens politik och mål när det gäller straffrättsligt samarbete och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot dess antagande.

- (14) När det gäller Portugal omfattar utkastet till rekommendationer behovet av att säkerställa tillräckliga ekonomiska resurser för att genomföra nationella strategier och handlingsplaner samt hållbar finansiering för kvinnorrättsorganisationer (artikel 8 i konventionen); säkerställa grundutbildning och fortbildning för yrkesverksamma inom domstolsväsendet om alla former av våld mot kvinnor som omfattas av konventionen och säkerställa att alla berörda yrkesgrupper får fortbildning om våld mot kvinnor (artikel 15 i konventionen); säkerställa att tillräckligt många program för förövare av våld och sexuellt våld är tillgängliga, att minimistandarder antas och att de utvärderas (artikel 16 i konventionen); utveckla en samordnad insats mellan flera myndigheter mot alla former av våld mot kvinnor (artikel 18 i konventionen); inrätta en hjälplinje för kvinnor som utsatts för olika former av våld, öka antalet skyddade boenden enbart för kvinnor för offer för alla former av våld mot kvinnor liksom deras kapacitet samt säkerställa tillgången till specialiserade stödtjänster och avskaffa kravet på att kvinnliga offer måste anmäla ett brott för att få tillgång till ett skyddat boende (artikel 22 i konventionen); prioritera säkerheten och respekten för kvinnliga offers och deras barns rättigheter vid övervakat umgänge (artikel 31 i konventionen); säkerställa snabba och genusmedvetna insatser från tjänstemän inom brottsbekämpningen i alla ärenden avseende våld mot kvinnor, även i den digitala dimensionen av dessa fall; säkerställa att ärenden utreds effektivt (artiklarna 49 och 50 i konventionen); anpassa systemet med akuta förbudsåtgärder och systemet med kontaktförbud till konventionen; samt säkerställa att omfattningen av kontaktförbud och deras varaktighet fastställs från fall till fall, att övervakningen av kontaktförbud stärks och att överträdelser av sådana kontaktförbud är föremål för avskräckande sanktioner (artiklarna 52 och 53 i konventionen). Eftersom detta utkast till rekommendationer är förenligt med unionens politik och mål när det gäller straffrättsligt samarbete och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot dess antagande.

- (15) När det gäller Serbien omfattar utkastet till rekommendationer behovet av att: harmonisera definitionen av våld i hemmet i olika lagar med konventionen, säkerställa ett effektivt genomförande och en effektiv övervakning av den nationella strategin och anslå tillräckliga resurser till det eller de behöriga organ som ansvarar för samordning, genomförande, övervakning och oberoende utvärdering av politik och åtgärder mot alla former av våld mot kvinnor (artiklarna 3 och 7 i konventionen); säkerställa lämpliga och hållbara ekonomiska resurser för lagstiftning, politik och åtgärder för att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor och våld i hemmet och garantera hållbar finansiering av kvinnoorganisationer som tillhandahåller specialiserat stöd till offer (artikel 8 i konventionen); säkerställa att insamlade uppgifter delas upp enligt relevanta faktorer och harmonisera uppgiftsinsamlingen (artikel 11 i konventionen); säkerställa regelbundna förebyggande åtgärder som syftar till att utrota könsstereotyper, främja medvetandehöjande kampanjer som tar upp alla former av våld mot kvinnor, inbegripet deras digitala dimension, och som riktar sig till samhället som helhet (artikel 12 i konventionen); säkerställa att alla berörda yrkesgrupper får systematisk grundläggande utbildning och fortbildning (artikel 15 i konventionen); öka och tillhandahålla tillräckliga resurser till program för förövare av våld i hemmet och anta gemensamma standarder (artikel 16 i konventionen); förbättra offrens tillgång till ekonomiskt stöd, boende och sysselsättning och säkerställa kostnadsfria rättsmedicinska undersökningar (artikel 20 i konventionen); öka antalet platser på skyddade boenden för att säkerställa trygg inkvartering för alla offer, inbegripet personer som utsatts för intersektionell diskriminering (artikel 22 i konventionen); säkerställa tillgång till akutmottagningar för personer som utsatts för våldtäkt eller sexuellt våld i hela landet, oavsett offrets villighet att anmäla brottet (artikel 25 i konventionen);

uppmuntra anmälan av alla former av våld mot kvinnor, öka de brottsbekämpande myndigheternas medvetenhet för att säkerställa genusmedveten hantering, stärka insamlingen av bevis och vidta åtgärder för att säkerställa en effektiv ärendehantering (artiklarna 49 och 50 i konventionen); säkerställa utbildning och vägledning för poliser om riskbedömningar och involvera alla berörda institutioner i bedömningen (artikel 51 i konventionen); förbättra övervakningen och efterlevnaden av nödåtgärder och utökade skyddsåtgärder, inbegripet genom elektronisk övervakning; säkerställa konsekvens i processen och systematiskt inkludera barn i både akuta skyddsåtgärder och långsiktiga kontaktförbud (artiklarna 52 och 53 i konventionen); samt säkerställa ett effektivt genomförande av alla åtgärder för skydd av offer under utredningar och rättsliga förfaranden och skydda offer från hot, repressalier och upprepade viktimisering genom att upprätthålla deras rätt att bli informerade på lämpligt sätt när beslut utfärdas eller förövaras friges eller rymmer (artikel 56 i konventionen). Eftersom detta utkast till rekommendationer är förenligt med unionens politik och mål när det gäller straffrättsligt samarbete och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot dess antagande.

- (16) När det gäller Polen omfattar utkastet till slutsatser behovet av att: säkerställa att bestämmelserna i konventionen genomförs utan diskriminering och ta itu med de många former av diskriminering som vissa grupper av offer stöter på när de försöker få tillgång till skydd och stöd (artikel 4 i konventionen); utveckla landsomfattande, övergripande och samordnade strategier för att förebygga och bekämpa alla former av våld mot kvinnor som omfattas av konventionen, stärka interinstitutionella samarbetsmekanismer mellan myndigheter för att säkerställa offers tillgång till stöd- och skyddsmekanismer (artikel 7 i konventionen); öka de ekonomiska resurserna för att förebygga och bekämpa alla former av våld mot kvinnor, tillhandahålla finansiering för icke-statliga organisationer och säkerställa deras deltagande i genomförandet och övervakningen av all relevant politik (artikel 8 i konventionen); anslå nödvändiga personalresurser och ekonomiska resurser till samordningsorganet för konventionen och säkerställa att kvinnorrättsorganisationer involveras (artiklarna 9 och 10 i konventionen); säkerställa insamling av uppdelade uppgifter och harmonisera uppgiftsinsamlingen mellan relevanta tjänster (artikel 11 i konventionen); säkerställa att akuta förbudsåtgärder och kontaktförbud kan utfärdas för alla former av våld enligt konventionen och säkerställa sanktioner vid överträdelser (artiklarna 52 och 53 i konventionen); samt säkerställa snabb tillgång till asylförfaranden för kvinnliga asylsökande, säkerställa genusmedvetna förfaranden och upprätthålla principen om *non-refoulement* (artiklarna 60 och 61 i konventionen). Eftersom detta utkast till slutsatser är förenligt med unionens politik och mål när det gäller straffrättsligt samarbete, asyl och *non-refoulement* och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot dess antagande.

- (17) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Irland inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Irland.
- (18) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i den partskommitté som inrättats enligt artikel 67 i Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet, vid dess 19:e möte, ska vara att inte invända mot antagandet av följande akter:

1. Rekommendation om Förenade kungarikets genomförande av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)22prov.
2. Rekommendationer till Andorra om att bygga upp förtroende genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)23prov.
3. Rekommendationer till Belgien om att bygga upp förtroende genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)24revprov.
4. Rekommendationer till Frankrike om att bygga upp förtroende genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)25prov.
5. Rekommendationer till Italien om att bygga upp förtroende genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)26prov.

6. Rekommendationer till Nederländerna om att bygga upp förtroende genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)27prov.
7. Rekommendationer till Portugal om att bygga upp förtroende genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)28prov.
8. Rekommendationer till Serbien om att bygga upp förtroende genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)29prov.
9. Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Polen som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)30prov.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i ... den ...

På rådets vägnar

[...]

Ordförande